

Дядо Коледа и мечето от Мечата долина

Дядо Коледа и мечето от Мечата долина

Коледни приказки от Норберт Ланга
с илюстрации от Марлис Шарф-Книмайер

Издателство „Фюм“

Къде си,
Дядо Коледа?

В Мечата долина настъпи есен. Вятърът отвяваше
от гърветата пожълтелите листа, носеше ги из въздуха,
гонеше ги по земята, после ги събираше на огромни купчини.

- Ви-е не може-те! Аз пък мо-га! - викаше мечето Берти,
покатерено на едно високо гърво.

После Берти се пусна от клона, за който се гържеше,
и тупна в купчината сухи листа под гървото.
Край гървото стояха вълчетата Били и Вили
и наблюдаваха мечето с ококорени очета.

- Видяхте ли моя скок? През есента шумата на
гърветата е прекрасна за скокове! - извика Берти,
като се измъкна изпод шумолящите листа.

- Да, но снегът през зимата е по-хубав! - опърничаво
вирна нос Били.

Сняг? Берти се учуди. Досега той не беше чувал за такова нещо.

- Не си чувал, защото вие, мечките, спите
по цяла зима! - обясни Вили.

- Глупости! - изръмжа Берти. - Говорите така,
защото завиждате. Защото не можете да се катерите
по гърветата като мен!

На следващия ден мечето Берти и вълчетата Били и Вили пускаха хвърчила. Хвърчилото на Берти се вдигна най-високо.

- Е, да - каза Вили, - пускането на хвърчила е хубаво нещо, но още по-хубаво е, когато дойде Дядо Коледа през зимата. Тогава има страхотни подаръци и си пеем весели песнички!

- Какво каза? Че пеете ли? - извика Берти. - Вие, вълците, не можете да пеете! Вие можете само да виете. И тогава по-добре да си спя!

На следващата сутрин Берти, Били и Вили отидоха да събират гъби.

- Ето тук! И тук! И тук! - радостно подскочаше Берти. - Вижте колко много гъби намерих! Ще има вкусна вечеря!

Били и Вили унило погледнаха в празните си кошници, но не се предадоха.

- Гъбите са вкусни - каза Вили, - но меденките и шоколадовите сърчица от Дядо Коледа са много по-вкусни!

Дядо Коледа,
не ме забравяй!

През зимата в Мечата долина не растат никакви плодове и никакви гъби. Няма цветя, няма пчели, няма и мед от пчелите. Има само сняг – докъдето погледът ти стига, се вижда сняг и сняг, и сняг, и още сняг.

По това време всички мечки – големи и малки, предпочитат да спят. Потънали в дълбок зимен сън, те пропускат и снега, и леда, и Коледа и се събуждат чак когато настъпи топлата пролет.

Ала понякога някои малки мечета не спазват мечия зимен режим...

Както се виждаше през
прозореца, навън беше
люта мразовита зима.
Мечките от Мечата долина
бяха потънали в зимен сън.

Мечето Берти лежеше
в топлото си легло и се
обръщаше ту на едната,
ту на другата страна.
Не можеше да заспи, защото
една мисъл не излизаше
от главата му и
не му даваше покой.